

Narodni motivi.

Zložil Bogumil Gorenjko.

Daj mi kmetskih rož!

Oj, ne daj mi nagelja, nagelja gosposkega, daj mi rajši poljskih rož, daj mi rajši kmetskih rož!	Ti ne veš, kak hrepeni mi srce po plugu, brani, ti ne veš, kak hrepeni mi po njivi razorani,	po pšenici kot cekin; prepelica v njej pedika in boječe se pomika pred ženjicami.
---	---	--

Oj, poglej to žitno polje! Med ržjo blešči se mak, in ob poti, glej, kresnica moti ti korak.	Daj mi, daj mi kmetskih rož, ki so zrastle sred dobrav, daj mi, daj mi poljskih rož, daj od njiv pozdrav!
---	--

Slutnja.

Čul sem pesem dev, čul sem sladek spev, spev tako mehak kakor solnčni trak —	Oj, poglej ta polja, kamor pogled gre, vsepovsod življenje, sama zlata volja!
---	--

Kaj pa je tebi, moje srce, da si otožno tako, da si tako bolno?	Pa se žito je sklonilo, kot da s srcem je čutilo, kot da s srcem je slutilo — mračne dni ...
---	---

Ruska.

Pa so včeraj fantje peli pesem žalostno tako, da še danes, da še danes mi je srce vse bolno.	Peli so o širnem polju, sredi njega bor zelen, a pod borom mlad kozaček od sovraga preboden.	Oj junaček, oj kozaček, ktere majke sinek si? Oj kozaček, oj junaček, ktere deve dragi si?
---	---	---

Sredi polja.

Sredi polja, sredi žita mi je duša mlada vsa, sredi žita, sredi polja radost moja je doma!	Dajte plug mi, dajte brano, dajte mi sejalnico, dajte zlate mi pšenice, da obdelam njivico!	Oj presrečni kmet na polju, dobro jutro! jasen dan! letino daj Bog ti dobro, da rodi ti širna plan!
---	--	--

Žalostna pesem.

Kaj mi skrinja pisana, z rožami porisana, kaj mi v skrinji venček bel, kaj mi hoče svilen pas, kaj poročno krilo mi, črne očke, bel obraz?	Dragi me prevaral je, dragi me zapustil je, šel je tja čez daljno morje daleč, ah, od drage proč, šel je tiho, brez slovesa, šel je tiho kar čez noč ...
---	---

